

Vääratsi Pere Lood

Nr 13, 2020

Ametlik Vääratsi Kooli tegemisi kajastav ajaleht.

Ülle Laam
erakogu

Hüvasti,
6.klass!

MEIE TEGEMISI II POOLAASTAL

Pilte sündmustest tegi Liisi Ilves.

Fotod perede erakogust.

Hüvasti, 27. kooliaasta!

Kindlasti jääb möödunud õppeaasta kujundama pikkadeks aastateks meie mälestust eeskätt eriolukorra ajast ja keeludest, piirangutest. Oli kooliaeg, kui kooli ei tohtinud minna...

Tegelikult enamus kooliaastast toimus palju põnevaid tegevusi, eriti huvitav oli advendiaeg draamaetendustega õpilastelt, meenub ka kaunis kontsert Viljandi Jaani kirikus või keskuste päev külalistega väljastpoolt kooli. Oli erakordselt vähe lund ning soe talv. Muru rohetas kogu talve. Lumi saabus aprillis.

Koolijuhi tööd sisustas suuresti kooli arengukava kaitsmine kolmes erinevas kohas, eelarve koostamine ja täiendamine alates augustist 2019. Kui eelarve kevadel kinnitati, läks see kohe üle piirangutele. Ka haakumine Kiva koolide ja liikumisega sai just alata, kuid samuti läks üle ootele ja digivormidele. Plaanid viimaseks trimestriks juhtkonna ülesannetes, õppetöös või huvitegevuses tuli väga kiiresti ümber teha, vormi muuta.

Juba esimestel tagasiside vestlustel sai mulle selgeks, et Viiratsi Kooli õpetajaskond on valmis katsetama ja kohanema. Loomulikult oli see keeruline. Osa meie rollidest läks üle lapsevanematele. Õpetajad ei pidanud tegelema laste omavaheliste suhteprobleemidega ja õnneks ei olnud ka väga palju neid õpilasi, kelle kaugtöödistsipliiniga peaks ränka vaeva nägema. Kuid oskus oma aega planeerida, iseennast juhtida, iseseisvalt õpetaja poolt antud tööülesannetest aru saada oli õpilastel väga erinev. Kahtlemata tuli kõigil üle vaadata oma kodukontorite tehnilised võimalused ja õpetajatel luua uut moodi õpetamissüsteem ning leida sobivad digikeskkonnad nii uue materjali jagamiseks kui õpitu ülekontrollimiseks.

On täiesti selge, et see on teatud mõttes eksperiment meie kohanemisvõime, loovuse, digioskuste juurdeõppimise, pinge- ja isolatsioonitaluvusega. Eesmärk ei olnud muidugi hiilgavalt digioskusi rakendada vaid eesmärk oli JÄÄDA TERVEKS.

Ja seda me ka suutsime nii meie koolis kui ka kogu Eestis!

Koos õppetükkide tegemisega õppisime midagi olulisemat veel ja maailm on nüüdseks kõigi jaoks muutunud. Lastel, kes on sündinud vabaduse ja demokraatia tingimustes, tekkis esmakordselt tõsiste ja pikaajaliste piirangute aeg. Paljugi iseenesest võetavat nagu kooliskäimine, vaba aja keskuste külastamine, reisimine, sõpruskonnaga vahetu suhtlemine ja mõndagi veel...kadusid. Samuti hooliva ja toetava õpetaja füüsiline kohalolek õppiva lapse kõrval, tema abi ning õpetused, vestlused ja arutelud.

Kuid teisalt saime kogemuse, et maailm on väike, me oleme siin koos nii heolus kui ka kriisides. Mingi silmale nähtamatu vaenlane ühendas meid. Nähes Eurovisiooni toimumise asemel tehtavat kontserti ja kuulates noorte lauljate soove meile kõigile tulevikuks, adusin, kui hästi saavad nad aru meie ühisest elust siin maakeral...Või kogedes mitmetes üleriigilistes ettevõtmistes uute võimaluste pakkumist rahvale, näiteks lauluväljakul autodes kontsert või uued saatevormid, tajusin, et oleme rahvana ikka tublid ja tarmukad.

Sama tunne on minul meie kooli inimestega. Olen tänulik kõigile, kes ilma virisemiseta tegid oma tööd, igaüks oma postil alates koristajatest, lõpetades pedagoogide ja juhtkonnaga. Olen väga õnnelik, et enamused lapsevanemaid said uue olukorraga hakkama ja mõneski peres ka nautisid teistmoodi koosolemise võimalusi. Koos koristati, tehti süüa, räägiti omavahel rohkem. Paljud pered tegid koos sporti, käidi rattamatkadel ja jooksmas. Tõenäoliselt olime kõik palju rohkem väljas jalutamas või loodust nautimas, kui oleksime muidu olla saanud. Hea, et Viljandimaa on roheline koht ja mänguväljakute asemel sai igal pool mujal ka liikuda. Meil vedas, et eriolukord sattus kevadperioodi, kus loodus tärkas ja andis emotsionaalset tuge. Muidugi saime õppida kõik uusi digioskusi ja haridustehnoloogiline areng sai jõulise tõuke, mis kindlasti jätkub.

Igal koolikevadel me saadame teele oma kuuenda klassi. Sel kevadel me teeme sedagi täiesti erinevalt 27 kooliaasta jooksul toimunust! Väiksemas ringis ja pole kallistusi... Kuid selle asemel tunnistan, et nende õpilastega saime omamoodi väga lähedaseks just eriolukorra tingimustes. Olen tänulik klassijuhataja Ulle Laamile, kes suutis hoida lastega tihedat kontakti ja lasi pidada päevikut. Mina kunstiõpetajana sain kogeda nende loovust kunstiõpetuse ülesannete lahendamisel. Oli tunda, et kodudes toetati õpilasi ja lapsevanematel oli pedagoogilist võimekust.

Kool ei kao kuhugi, meie õpetajad samuti ja ootame kuuendat klassi tulevikus ikka külla. Jääb kõigile soovida, et olukord ei halveneks ja õppetöö algaks 1.septembril.

Päikest ja lahedamat suve algust ning tervist ja tervist ja tervist!

Soovib

Külli Saat, Viiratsi Kooli direktor

Käisime spordimuuseumis. Saime seal põnevaid mängida. Kõik said kingituseks torusallid, mille saime kujundada oma soovidele vastavalt.

-Kaili-

Järvemuuseumis Võrtsjärve ääres. Käisime koolimajast väljas kevadisel õppepäeval.

-Oliver-

Teatri tagaruumide külastus ja tüdrukute katkised näod
-Aleks-

Sellel päeval saime diplomid mingi toreda spordivõistluse eest.
-Anti-

Käisime teaduskeskuses AHHAAlõhnaseepi valmistamas.

Brita sünnipäev. Kingitused kõigile!

Pildid Ülle Laam erakogust.

Märts

Esimene kaugõppe päev möödus edukalt kooli ülesannete täitmisega. Vaatamata sellele, et hommikul oli tõrkeid Studiumisse saamisega, toimus päeva peale kõik normaalselt. Õppisin järgmisteks tundideks: inglise keel, eesti keel, ajalugu ja matemaatika.

Peale selle oli aega ka muusikakooli flöödi tunniks, mis toimus videokõne teel. Huvitav kogemus mängida pilli läbi arvutiekraani, kus teisel pool vaatab õpetaja mängib ka ise kaasa. Põnev!

See päev tõi nii mõnegi väga hea hinde. Õppimise kõrvalt jäi aega ka väljas olemiseks. Loodan, et nii mööduvad ka järgmised päevad, mis on täis üllatusi.

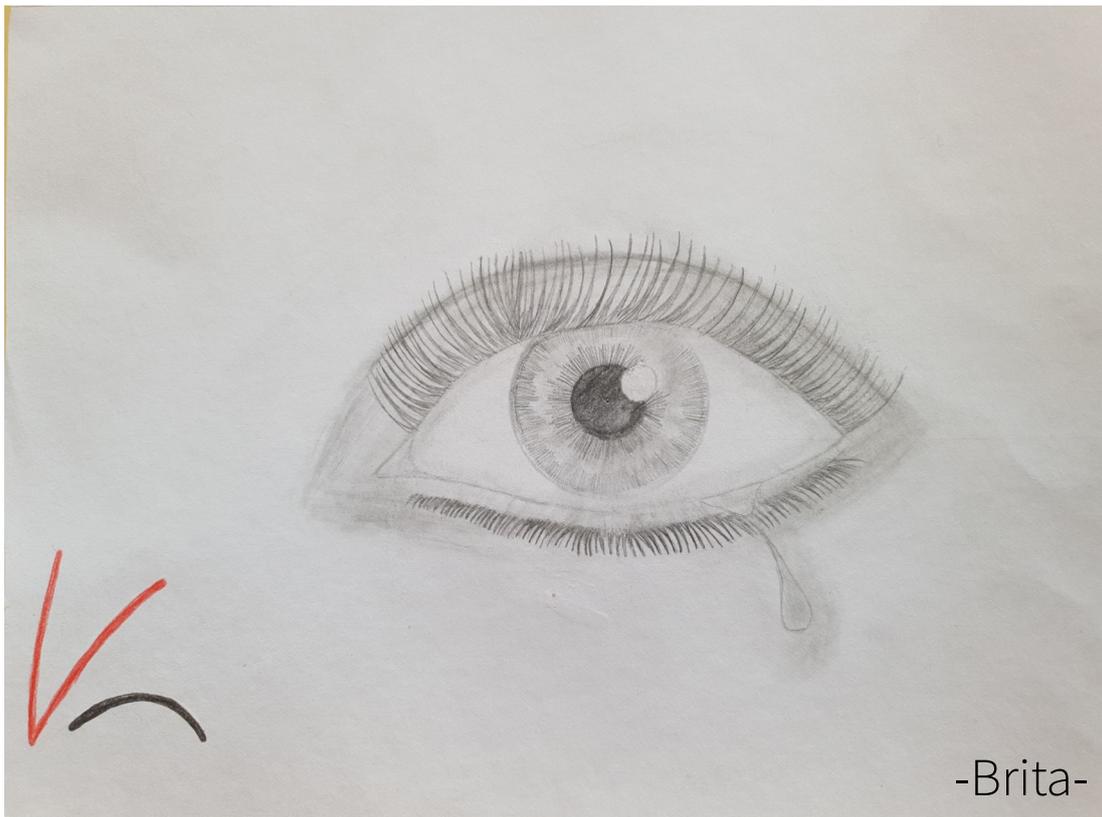
-Brita-

***

Õppimisele kulus enamus päevast. Vene keel tundub palju lihtsam kui koolis, harjutused on lihtsamad. Mulle meeldib teha kodutöid arvutis, kirjutada väga ei meeldi. Nüüd õpin pooled asjad hommikul ja pooled peale lõunat. Vahepeal puhkan ja aitan ema kodutöödega: toon puid nagu ikka ja vahepeal viin ka prügi välja. Õues ma eriti ei käi, sest seal pole midagi teha.

-Oliver-

6. klassi veebipäevik.

-Brita-

Eelmisel nädalal kasutasin lennuliini
enne, kui aru sain - pandi karantiini!
Näomaski kandmisest ei pruugi olla kasu,
hoida meditsiinitöötajatele neid tasub.

Nüüd pesen käsi ja nägu ma ei puutu,
varsti ongi viirus tõmmanud uttu.
Uudistes levib hirm ja paanika,
politsei valvab piire ilma naljata.

Koroona teste tehakse,
kinni pannakse tehased.
Tuleb olla kodus,
kurbusest pea on norus.

-Anti-

Kooli lõputöö „SOOVISE PUU“ sünnilugu

Kuna õpetaja lubas teha pildi vabalt valitud tehnikas, siis mul tuli huvitav mõte. Eelmisel või üleeelmisel aastal me tegime klassiga emadepäevaks sama tehnikaga kingi ja ma mõtlesin, et võiks seda kasutada. Otsisin siis suvilast väga sassis kuurist paar naela, siis teisest sassis kuurist plaadi, kuhu mu vend ja ta sõber õhupüssiga lasknud olid. Joonistasin sinna peale sellise joonise, kuhu naelad lüüa, lõin naelad ära. Läksin otsisin endale lõngad. Leidsin kolm lõnga, lihtsalt ühte pole väga näha. Kerisin lõngad ümber naelte ning siis mu isa ja mina saagisime selle plaadi lühemaks, sest see plaat oli alguses pikem. Ja saigi valmis, valisin rohelise, sest see esiteks oli ainuke värv, mis mulle meie lõngavahlikust meeldis, teiseks see sümboliseerib kevadet ja kolmandaks roheline on minu arvates nagu rahu värv. Nii sündis minu SOOVIDE PUU.

Mirtel Kase
4.klass

Minu lugu eriolukorras.

Kui ma sain teada, mida see viirus teha võib, siis olin ma algul veidi murelik, et nakatun ka, aga seda pole siiamaani juhtunud, mis on tore.

Ja muidugi on mul väga palju naljakaid asju juhtunud. Ma tahtsin visata palli vastu mängumaja seina, aga sain ise palliga vastu pead.

Ma olen ka käinud oma sõbra juures, kes ei ole nakatunud ja me mängisime tema juures veepommidega. See oli väga tore. Ma olen mänginud palju õues, peaaegu iga päev.

Me pidasime mu venna sünnipäeva, paljud ei ole veel minu sünnipäevalgi käinud, aga pole hullu. Ma loodan, et kunagi läheb see viirus mööda ja kõik saavad terveks, kes on nakatunud.

Kertu-Katriin Oja
3. klass

„Hunti ja lamba sõprus“

Ükskord ammu-ammu elas ühes metsas hunt ja lammas koos sõpruses. Hunt oli taimetoitlane. Ühel päeval ei tahtnud hunt enam taimetoitlane olla, ta tahtis liha ja sel päeval oleks hunt peaaegu oma sõbra ära söönud. Nad läksid tülli ja ei olnud enam sõbrad.

Hunt tahtis lambaga ära leppida, aga ta ei julgenud minna.

Siis läks hunt võluri juurde. „Kas ma saan sind aidata?“ küsis võlur. „See oleks küll väga tore,“ vastas hunt. „Kas sa saaksid nii teha, et ma kedagi enam ära süüa ei tahaks.“

Võlur andis hundile seemne ja õpetas: „Istuta see maha ja söö iga päev üks mari ära.“ Hunt tegi nagu võlur oli käskinud. Juba järgmisel hommikul küsis hunt lamba käest andeks. Seejärel elasid nad õnnelikult elu lõpuni.

Elis Türk
4. klass

Karl Õismaa
4. klass

Õppimine Maal 1000 aasta pärast

Maal on 1000 aasta pärast rohkem inimesi ja maastik Eestis on künklikum. Õppimine käib väga lihtsalt. Koole ei ole.

Õppimine on väga kerge. Igal perel on üks masin, mis töötab niimoodi, et asetad kiivritaolise asja pähe ja sa sisestad andmed, mida sa tahad selgeks saada. Näiteks matemaatika, eesti keel, vene keel jne aga sa ei saa kohe kogu infot, vaid jao kaupa.

Kõik lapsed õpivad kodus. Väiksematele nagu lasteaialastele on samasugune masin, aga see sisestab 1+1 ja 3-2 jne.

Mina kasutaksin seda masinat, sest siis ei pea mingi viis-kuus tundi koolis olema, vaid saab kiiresti õpitud ja saab õue mängima minna.

Elis Türk
4. klass

Toredat vaheaega!

Lehe tegid:

huvijuht Liisi Ilves ja Andreas Siimon ning lugude juures ära märgitud autorid

Aitäh:

koolipere
klassijuhatajad
Lauri Ruut